

Opiskelijat etsivät ammatti-identiteettiä

Teksti: Antti Lauri, Milla Karvonen

■ *Matemaatikoiksi ja fyysikoiksi opiskelevat hakivat tapaamisessaan ammatti-identiteettiään. Mitä ammatti-identiteetti sisältää? Miten uudet opiskelijat saivat hyvän ammatti-identiteetin? Miksi teekkarihengen tapainen ilmiö puuttuu vielä SMFL:n edustamilta aloilta? Siinä joukko kysymyksiä, joihin etsittiin vastauksia.*

Elokuisena viikonlopuna noin kolmenkymmenen opiskelijajärjestöaktiivin joukko suuntasi kohti Ontikan koulutuskeskusta Itä-Virossa. Oltiin matkalla paikkaan, jossa SMFL:n valtakunnallinen opiskelijaverkosto sai alkunsa reilu vuosi aiemmin. Useimmat mukana olevat olivat jo vanhoja tuttuja keskenään, sillä lähes kaikki olivat osallistuneet joko edellisessä tapaamiseen

tai kevättapaamiseen Hyytiälän metsäasemalla.

Yksi kesäisen tapaamisen selkeä painopistealue oli ammatti-identiteetti. Mitä se sisältää? Miten tavoitteisiin päästään? Mitä voimme tehdä, jotta uudet opiskelijat saivat hyvän ammatti-identiteetin? Siinä kysymyksiä, joihin etsittiin vastauksia.

Aluksi listattiin asioita, joita ammatti-identiteetti sisältää. Näitä olivat esimerkiksi ylpeys omas-

ta ammatista, yhteenkuuluvuuden tunne muiden samalta koulutusosalta valmistuneiden kanssa sekä tunne siitä, että oma ammatti tai työtehtävä on yhteiskunnallisesti arvostettu.

Matemaatikon tai fyysikon näkökulmasta esimerkiksi diplominäkökulmasta esimerkiksi diplominsinööreillä on ns. teekkarihenki, joka sitoo jokaisen alan edustajan osaksi suurempaa yhteisöä koko eliniäkseen. Vaikka tällainen yhteishenki onkin todellisuus-

nessa ehkä enemmän myytti kuin konkretiaa, sietää miettiä, miksi SMFL:n edustamilta aloilta moinen vielä puuttuu.

Parempi näkyvyys tieteen saavutuksille

Luonnontieteiden ja tekniikan julkisuuskuvassa havaittiin suuria puutteita.

Esimerkiksi valtakunnan suurin päivälehti julkaisee joka päivä nu-

► merossaan useita sivuja kulttuur uutisia, mutta tieteen ja tekniikan uusille saavutuksille on varattu vain yksi sivu viikossa. On siis korkea aika aloittaa tieteen ja tekniikan voimakkaampi näkyvyys mediassa.

Syyttävä sormi kohdistuu kielitämättä median lisäksi tieteen ja tekniikan tekijöihin itseensä. Usein oma tutkimus jää kansantajuistamatta, kun se ei oman työn kannalta ole juuri sillä hetkellä merkittävää. Onkin hämmästyttävää, etteivät useimmat alojamme edustavat yliopistot ja teknilliset korkeakoulut vielääkään tarjoa opiskelijoille edes mahdollisuutta ottaa kurssivalikoimaansa mukaan tieteen popularisointikursssia.

Muutama vuosi sitten Professoriliitolla oli suuri mainoskampanja. Liiton ilmoituksia kohtasi niin kaupungilla kuin lehtien sivuillakin. Silloin monen mieleen kenties tuli kysymys, mikä moisen rummutuksen takana on. Liitto tuskin kalasteli uusia jäseniä, ovathan juuri kyseisen liiton jäsenyyskriteerit ehkä tämän valtakunnan tiukimmat. Kannanottoa mihinkään ajankohtaiseen poliittiseen kysymykseenkään ei ilmoituksista löytynyt.

Ehkäpä professorit olivatkin huolissaan samasta asiasta kuin me nyt – tieteen eriytymisestä ympäröivästä yhteiskunnasta. Huoleen onkin syytä. Pitkällä tähtäimellä ilmiöstä ei voi olla muuta seurausta kuin se, että yhteiskunta ei tahdo enää rahoittaa tieteellistä tutkimustoimintaa. Kuitenkin juuri riippumaton tieteellinen tutkimus on kaikista useimmin suurimpien yhteiskuntaa hyödyttävien innovaatioiden takana.

Konkreettisia toimia yhteisen tavoitteen, ammatti-identiteetin ja ammattiylpeuden nostamisen, saavuttamiseksi keksittiin useita. Oma mainoskampanja Professoriliiton tapaan olisi mainio, mutta epäilemättä raskaita resursseja vaativa ajatus. Mutta miksipä taidolla paahdettua ja jauhettua kahvia ei

voisi esitellä taidolla uusia teorioita johtava matemaatikko?

Opiskelijoista se alkaa

Viikonlopun pisimmälle konkretisoitu idea oli uusille opiskelijoille suunnattu tietoisuus. Tietoisuudessa korostetaan uusille opiskelijoille, että he eivät ole yksin, sekä annetaan mielikuva valmistumisen jälkeisestä elämästä elävin esimerkein.

Matematiikan, fysiikan ja tietojenkäsittelytieteen aloja vaivaa opiskelijakato. Opiskelunsa aloitaneista alle puolet suorittaa tutkinnon loppuun saakka. Keskeisiä syitä opintojen keskeyttämiseen ovat usein joukkoon kuulumattomuuden tunne sekä epä-tietoisuus siitä, että voi valmistua muuhunkin työhön kuin opettajaksi. Osa jopa tuntee turvattu muutta valmistumisen jälkeisestä työnsaannista, vaikka aloilla vallitse lähestulkoon täystyöllisyys.

Yhteishenki voi syntyä vain yhdellä tavalla: tehdään asioita yhdessä.

Tässä asiassa ammattiliitolla voi olla merkittävä rooli. Opiskelijatapaamisessa tulikin voimakkaasti esiin ajatus järjestää SMFL:n jäsenille esimerkiksi teemapäiviä, jotka sisältäisivät sekä asiapitoista että vapaamuotoista sosiaalista toimintaa.

Suunnitelmissa on järjestää jo vuonna 2004 SMFL:n syyspäivät. Viikonlopputapahtumassa järjestämme tuodaan jäsenistön keskeille aivan uudella tavalla.

Kaiken kaikkiaan tapaaminen oli erittäin onnistunut. Vuoden aikana kehittynyt opiskelijoiden valtakunnallinen innostus SMFL:n tarjoamista mahdollisuuksista on nyt käytettävä hyväksi kaikin mahdollisin keinoin. Suunnitelmista konkretiaan! □

SMFL:n syyskokous

maanantaina 17.11.2003 klo 17.00
Nordean Järjestöpankin tiloissa
Paasivuorenkatu 3, Helsinki

Ohjelma:

- klo 17.00 kokoontuminen Nordea Järjestöpankin alaovelle, Paasivuorenkatu 3
- 17.15 kokous
- 18.00 FT Jaakko Joki,
"Geometrian opetuksen historia"
- 18.45 iltapala
- 19.00 Sirpa Järvinen, Nordea, "Ajankohtaista säästämisestä ja sijoittamisesta"
- 19.30 asiamies Juha Simell, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK, "TEKin terveiset"

Exkursio uuteen/uusittuun Helsingin Yliopistomuseoon

keskiviikkona 3.12.2003
klo 16.30 – noin 18.00

klo 16.30 kokoontuminen museossa
klo 17.00 opastettu kierros museossa
Museokierroksen jälkeen kahvit tai vastaavaa lähialueen tarjoiluapaikassa.

Ilmoittautuminen perjantaihin 28.11. mennessä

Jaana Sääksbergille, puhelin 2291 2260 (TEK) tai sähköpostilla toimisto@smfl.fi.

Tervetuloa mukaan sekä SMFL:n että muut TEKin jäsenet.

Helsingin Yliopistomuseo, Snellmaninkatu 3,
00170 Helsinki.

Museon internetsivut: www.museo.helsinki.fi.